

[Inge Krogh]

Der har altid været et meget stort hashsalg på Christiania, og der har også været brugt hårde stoffer. Det har som regel været opgivet, at der har været 30 stofmisbrugere på Christiania, måske har det været noget højere. Tallet ligger nu efter christianiternes egne opgivelser betydelig højere: de regner med ca. 150, og jeg vil mene, det er et minimum.

Efter oplysningerne fra Christianias eget blad Christiania Nyt, nr. 8, 1978, er der tale om et betydeligt salg af hårde stoffer, bl. a. heroin og kokain. Det er klart, at der, ganske som det blev anført i går, er tale om internationale bander, der selvfølgelig ikke bor i Christiania, men her finder et marked dels blandt dem, der bor i Christiania, dels blandt dem, der kommer ude fra byen og fra andre steder i landet for at handle.

Så har man diskuteret meget, om kriminaliteten er steget mere i Christiania end udenfor. Jeg synes, det er ganske rimeligt, at kriminaliteten er steget: et sted, hvor der er en så stor stigning i antallet af hårde stofmisbrugere, må der skaffes penge, og det kan kun ske ved kriminalitet.

I det samme nummer af Christiania Nyt kommer man med bebrejdelser over, at politikerne har vendt ryggen til; man bruger udtrykket »mens retten sad«. Jeg tror, bebrejdelserne over for folketinget er rigtige: hverken folketingets medlemmer eller regeringens kontaktudvalg angående narkotika har set problemerne i øjnene.

I artiklen udtaler Vibeke og Per Løvetand, at christianitterne ikke mere selv har en chance for at ændre tilstanden. Kristeligt folkeparti mener, som vi tidligere har givet udtryk for det, at Christiania bør nedlægges, og at det må ske inden for et tidsrum af 6 måneder. Vi mener, der går for mange af de unge til grunde, hvis området fortsat skal ligge hen som et sted, hvor narkohandelen trives, og hvor store børn og unge tager ud. Forholdene er forfærdelige derude. Forholdene er elendige; man bor i bunkers. Vi har foreslået en periode på 6 måneder til at ordne en fornuftig genhusning.

Overborgmester Weidekamp udtaler i Aktuelt den 28. oktober, at Københavns kommune i løbet af ca. 3 måneder vil kunne genhuse enlige mødre og folk i en trangssituation, f. eks. de mange grønlændere. Overborgmesteren kommenterer, at der er mennesker,

der selv kan klare deres boligproblemer. Det er vi fuldstændig enige i. Der er en del mennesker derude, som har bolig uden for Christiania.

Det må ligeledes anses for at være en pligt for regeringen at sørge for, at de narkomaner, der findes, virkelig afvæjnes, at de får tilbud om sociale og pædagogiske hjælpeforanstaltninger og kommer i gang i samfundet, ligesom de øvrige må hjælpes i gang.

Schak Nielsen (DR):

Jeg kan henvise til min tale i går, hvor debatten jo udviklede sig på så mange måder, men nu er det altså igen i dag Christiania, det gælder. Christiania og problemerne omkring det er så egenartede, så forskellige fra de tilvante normer, at man må anlægge lidt andre vurderinger, når man skal vurdere de ting og de mennesker derude, også ejendomsretsvurderingen må man vurdere på en anden måde, end man normalt gør det.

Christiania er det sted, hvor han eller hun tager hen, hvis man ikke føler, man slår til, han eller hun, der med rette eller urette føler sig forfulgt af det øvrige samfund; folk, der føler sig lidt udenfor og uden for de normer, man normalt har, folk, der i kortere eller længere tid er svage og desillusionerede, tager ofte ud på Christiania, for dér er der ingen, der spørger om deres fortid, hvor de kommer fra, og hvad de egentlig vil; dér føler de en vis frihed. Jeg mener ikke, det er nogen dårlig ting for en storby at have en sådan ventil for mennesker, der på en eller anden måde føler sig trængt. Så bliver situationen for et sådant område og en sådan institution – hvis man kan kalde det for en institution – selvfølgelig meget sårbar, og jeg tror også, at den for tiden er temmelig sårbar.

Nu kommer så kristeligt folkeparti med loven i den ene hånd og en tåregasbombe i den anden hånd – for det er jo faktisk det, man gør – og vil rydde arealet. Man vil gøre det mildt, siger man – ja, men man vil rydde det. Den indstilling har man selvfølgelig lov til at have, men min vurdering af den kristelige indstilling og det, kristeligt folkeparti burde stå for, er, at kristeligt folkeparti godt kunne komme med loven i den ene hånd – det skal man selvfølgelig altid fremhæve, navnlig fra denne talerstol – men så havde